

SOKOL

Bol raz jeden malý chlapec. Tíško sa prechádzal lesom, až kým spomedzi stromov nevyšiel na slnkom zaliatu lúku. Skraja nej bola biela plochá skala a na nej trónil krásny mladý sokol. Keď zazrel chlapca, rozprestrel svoje krídla a graciózne odletel.

„Neboj sa, sokolík, neublížim ti!“ uist'oval ho chlapec a zamyslene si sadol na skalú. Zodvihol zrak k nebu, kde sokol krúžil vo vzduchu. Ten, keď si bol dostatočne istý, že chlapec svoje slová myslel vážne, zletel dole a usadil sa vedľa chlapca.

Vietor jemne povieval a les naokolo akoby spieval.

„To je život, čo? Lietať si vo vzduchu a byť neustále voľný...“ usmial sa chlapec na sokola.

Prešlo pár rokov, chlapec dozrel v muža, ktorý si založil rodinu. Jedného dňa, keď sa topil sneh a kopnela jar, zobral svoju dcéru na prechádzku do obľúbeného lesa. Išli, išli, až kým nevyšli na známu lúku. Podídu ku skale a sadnú si. Obidvaja si uvedomia, že im nad hlavou lieta dravý vták. Sokol.

„Moja milá, raz, keď zomriem, vrátim sa k tebe ako sokol.“ povie otec tajomne svojej dcére, ktorá sa nad tým zamyslí.

O niekoľko rokov otec ozaj zomrel a z jeho dcéry sa stala mladá dáma. Rada sa prechádzala známym lesom a aj dnes došla na obľúbenú lúku. Vzhliadne, na bielej skale sedí sokol. Dievčina podíde ku skale, prisadne si k dravému vtákovi, ktorý sa jej díva priamo do očí.

„Ahoj...otec.“

Autor: Tatiana Kováčová

Kategória: II.

Vek: 13 rokov

Škola: Základná škola Dr. V. Clementisa, Tisovec